

Duglászfenyő (*Pseudotsuga menziesii*)

Észak-Amerika nyugati részén honos fa, amely a csapadékos csendes-óceáni területek örökzöld erdőiben él, többek között az arborétumban is fellelhető óriástujákkal, de van a szárazabb hegyoldalak klímájához alkalmazkodott alfaja is, amely a Szikláshegységben él. Nevét a XIX. században élt skót botanikus David Douglas után kapta, aki az első magokat 1827-ben Angliába küldte. Az 1828-ban elvetett magokból kikelt példányokból néhány még ma is él Európában.

A többi fenyőféléltől könnyedén megkülönböztethető. A lucfenyőkhöz hasonlóan csüngő, de a tobozpikkelyek közül hosszan kilógó, kígyónyelv szerű fellevelektől „borzos” tobozai nagyon jellegzetesek. Az 1828-as első magvetések után Európában is igen hamar általánosan ültetett fenyőfajjává lett. Nagyon széles tűrőképességű faj. Eredeti termőhelyén is változatos klimatikus körülmények között fordul elő, ami lehetővé tette, hogy Európa szerte sok felé kipróbálják. Közép-Európában szárazságtűrése miatt közkedvelt.

A világ legmagasabbra növő fái között tartják számon. A csúcstartó a tengerparti mamutfenyő (*Sequoia sempervirens*) mögött a második helyen áll a 100 métert is meghaladó magasságával, amelyhez 3,5 méteres törzsátmérő tartozik. Angliában is több helyen található 55 méteres magasságot elérő példányok. Óriási és mégis karcsú természetével a legszebb fenyők közé tartozik. Az arborétumban élő példányok korát 120 év körülire becsüljük. A legmagasabb, 41 méteres magasságával, a legmagasabb fák közé tartozik a kertben. Ennek a példánynak a törzskerülete 277 cm ami nagyjából 88 centiméteres törzsátmérőnek felel meg. Ez is igazolja, hogy igen karcsú megjelenésű faj. A hasonlóan magas más fajok a kertben sokkal jelentősebb törzskerület mellett érik el ezt a magasságot.

Levelei dörzsölésre citrusos, narancsos illatot árasztanak és puha tapintásúak. E két tulajdonsága nagyban hozzájárult, hogy mostanra kedvelt „karácsonyfa” lett Magyarországon is. Faanyaga az oregoni fenyő, a legjobb, legkeresettebb fenyő fűrészáru.

Allen J. Coombes: Fák (Egyetemi Nyomda, Budapest, 1995)

Gencsi László-Vancsura: Rudolf: Dendrológia (Mezőgazda Kiadó, 1992)

Oleg Polunin: Európa fái és bokrai (Gondolat Kiadó, Budapest, 1981)

Bruno P. Kremer: Fák (M-érték Kiadó Kft. Budapest, 2006)

Hugh Johnson: Baume (Manfred Pawlak Verlagsgesellschaft mbH., Herrsching 1987)

Zsolt Debreczy-István Rácz: Conifers Around the World (DendroPress Ltd., Budapest 2011)